

hogy nem jön-e rám gyakran a rosszullet,
mert tudod, az milyen.

Aztán sokkal később,
amikor felnőtt a lányod,
és végre elköltöztél a férjedtől,
már az új házból hívtál,
az első éjszaka után.
Még a dobozokból sem pakoltál ki,
csak belenevettél a telefonba,
hogy nem fogom elhinni,
ebben a korban, ennyi év után
tegnap újra megjött.

Miklya Zsolt

Vadászat

A vadászat ott kezdődik, hogy bekerítenek.
Mire észreveszed, hogy kipécézték, már késő.
A díszletek mögött a ketrec rácsai, beépítve
vagy sem, csupán esztétikai különbség. Kafka
tudna róla mesélni. Csehov. És sokan mások.
Előbb a távlatot. Amiről álmodtál egykor. Ami
álmodott rólad, talán. Sosem derül ki. Rád szűkül,
mint a gyerekuha. Szűkölhetsz. A végén.

Apád a rácsos ágyban. Magadat láttad, azért
irtóztál tőle. Nem volt mit mondani. Nem is lesz.
Hogy a szarodat eltakarítja-e valaki, hogy hallgat-e
valaki órákon, napokon át, rácsokon át a végén.
Még hogy távlat. *Ábrándozás az élet megrontója.*
Tegyük lejjebb a léceket. Tűzzünk ki reális célt.
Hasznosat, elkötelezhető. Az elköteleződés majd
segít. Irányt szab, célt és hajlíthatatlan rendet.

Akaszd magad a horizontra. Olyan családban,
ahol halmozódnak az akasztottak, mit lehet tenni.
Ha már rég hurokban élsz, burok helyett, mit lehet.
Tekinteted akaszd a horizontra. Mielőtt magától fölakad.
...sszameg! Hangosan mondta, szinte köpte,
a köpet a porban landolt, porba pisálni, köpni,
mint virágot lopni, nem bűn. A teremtés paródiája.
Pedig csak le kéne ülni a porba, s játszani, mint a gyermek.

Szégyelld magad,

mondta egyszer, mondta kétszer, harmadszorra kimondani se kellett, a szégyen süttött a szeméből, szabálykövető lévén azonnal elszégyelltem magam, ez lett a világ természetes rendje, szégyenfalak jelölték ki a mozgásteret, a mozdulatok dinamikáját, azon belül persze páratlan szabadság, de a falak égettek, és minden érintésnél mélyebbre süttöttek, szégyelld magad, szégyelld, magad légy a szégyen.

Könnyű volt nekem, szabálykövető lévén, H. azonban szertelenebb volt, szertelensége szeretetéből fakadt, minek következtében sohasem tudta felfogni, így meg se tanulhatta igazán, hogy a szeretet szégyen, mert határtalan, s ami határokat nem ismer, megbünteti majd az élet, beleégeti, hogy eddig és ne tovább, és ha szeretni mersz, hát szégyelld magad, szégyelld, vigyen magával a szégyen.

